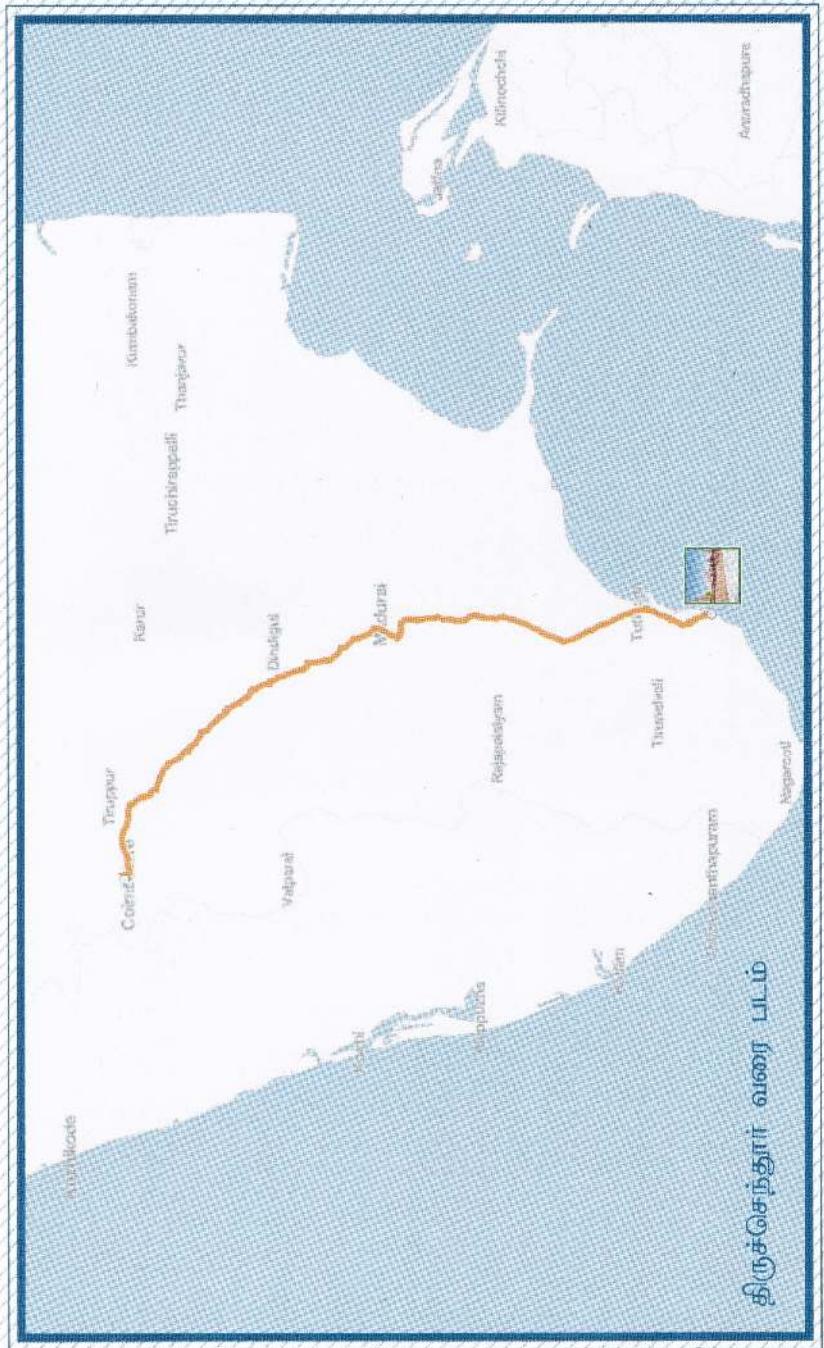

திருச்செந்தூர்

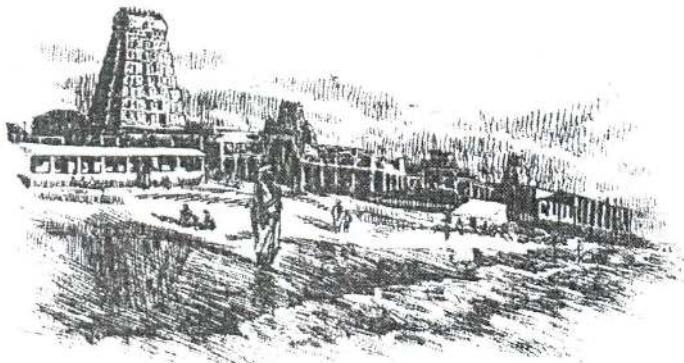
தமிழ்சை ஏந்தல் கலாந்து
இரத்தீனம் ந்த்தியானந்தன்,
M.Sc; Ph.D (Lond)
கேஸ்டன்

திருச்செந்தூர்

தமிழிசை ஏந்தல் கலாநிதி
இரத்தினம் நித்தியானந்தன்

மலேசியத் திருமுருகன் திருவாக்கு
திருப்பீட்டத்தின் மூன்றாவது அனைத்துலக
முருக பக்தி மாநாடு சமய ஞான வேள்வியாக
தென்ஆறுப்பிரிக்கா - டர்பன் நகரில், தவத்திரு.
பாலயோகி சுவாமிகளின் அருட்தலைமையில்
5-8-2016 முதல் 7-8-2016 முடிய நடைபெற்ற
கருத்தரங்கில் வாசித்தளிக்கப்பட்ட கட்டுரை.

1. திருச்செந்தூர்

(சீரலைவாய் ★ வீரவாகுபட்டினம் ★ ஜெயந்திபுரம்)

“அழகரிய அழற்கூழி மணி நுதலும் வயசிரமிடை
யிட்டுச் சுமைந்த செஞ்சுடிக் கல்ங்களுக் துங்கதீர்
பன்னிரு கருவனை விழிமலரு மிலகுபதி னிருக்கழையும்
ரத்நக் குதம்பையும் பத்மக் கரங்களுக் செம்போனுலும்
மேற்புகழுமைடை மணியு மரரவட்டமு மழயினையு
முத்துச் சதங்கையுஞ் சித்ரச் சிகண்டியுஞ் செங்கை வேலும்
முழுது மழ கியகுமர கிருமரி யடனுருகு
முக்கட் சிவன்பேறுஞ் சுற்புத்ர வம்பர்தந் தம்பிரானே.”

-நிறுப்பகு

கோயில் என்றால் தில்லையம்பதி, பெரிய பெருமாள் என்றால் திருவரங்கத்து நாயகன். அதுபோலே தமிழ்க்கடவுள் என்றால் செந்தமிழ் முருகனையே குறிக்கும்.

தமிழகத்துப் பண்பாடு நாகரிகம், கலாச்சாரம், தொன்மை, பழமை இவைகளை இன்றைக்கும் வெளிப்படுத்துகின்ற தத்துவ நாயகன்தான் முருகன். தென்குமரி தொட்டு வேங்கடத்திற்கு அப்பாலேயும் அலைகடல் கடந்த நாடுகளிலெல்லாம் உலகம் தழுவி அருட்காட்சி தந்து கொண்டிருக்கிறான் செவ்வேள்.

தூந்துக்குடி மாவட்டத்தில் ஒரு வட்டத்தலைநகராக அமைந்துள்ளது திருச்செந்தூர். அலைவாய் என்றும், செந்தில் என்றும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் திருச்செந்தூர் முருகனது அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றாகும். இக்கோயிலில் பாண்டிய மன்னன் இரண்டாம் வரகுணனின் (கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு) வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுக் காணப்படினும், அது தனிக்கற்களில் பொறிக்கப்

பட்டிருப்பதால் அக்காலகட்டத்தில் இக்கோயிலின் கட்டுமானம் செங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என நாம் அனுமானிக்க முடிகிறது. தற்போதைய கோயிற் கட்டுமானம் கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டுக் கட்டாங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது மேலைக் கோபுரமாகும். 153 அடி உயரம் கொண்ட இக்கோபுரம், மொத்தம் 11 தளங்களைக் கொண்டுள்ளது. தரைமட்டத்தில் அமைந்துள்ள கீழ்த்தளமும் (வாயில் நிலை) அதன்மேல் அமைந்துள்ள இரண்டாம் தளமும் முற்றிலும் கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டவை. இவற்றின் மேல் அமைந்துள்ள ஒன்பது தளங்களும் செங்கல், சுதை, மரம் ஆகியவற்றால் அமைக்கப் பட்டவை. கோபுர வாயிற் கதவிலும், மூன்றாம் தளம் முதல் 11-ஆம் தளம் வரையிலும் உட்பறுத்திலைமைந்துள்ள மரத்துணக்களிலும் மரச் செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. செங்கல்லாலான தளம் ஒவ்வொன்றிலும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கீர்த்திமுகத் திருவாசித் திறப்பு உள்ளது. அரண்மனைகளில் உள்ள ஷர்ஜா வாசல் போன்றும், மாடி வீடுகளில் அமைந்துள்ள பால்கணி போன்றும் இவ்வைமைப்பு காணப்படுகிறது.

கீர்த்தி முகத் திருவாசியுள்ள ஐந்தாவது தளத்தின் மரநிலையில் எழுத்துப் பொறிப்பு உள்ளது. கொல்லம் ஆண்டு 958 (கி.பி. 1783) ஜச் சேர்ந்தது இப்பொறிப்பு ஆகும்.

செப்பேட்டுச் செய்தி

இக்கோபுரம் கட்டப்பட்டது குறித்து திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் வசம் உள்ள ஐந்து செப்பேடுகளில் செய்தி உள்ளது. கி.பி. 1779-ஆம் ஆண்டில், திருவாவடுதுறை ஆதின கர்த்தரின் முன் முயற்சியில், பாஞ்சாலங்குறிச்சி ஜெகவீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், சாத்தூர் ஏறாப்ப நாயக்கர், ஏழாயிரம் பண்ணை முத்துசாமி ஆண்டு கொண்டார் ஆகிய பாளையக்காரர்களும், சிவகாசி நாடார்களும், தூத்துக்குடிக்கு அருகிலுள்ள ஏழூர் தட்டாப்பாறை வணிதம் குழந்த கிராமத்து மகாஜனம் பிள்ளைமார் ஆகியோரும் இக்கோபுரம் எழுப்பிடக் கொடை வழங்கியுள்ளனர் என இச்சேப்பேடுகள் மூலமாக அறிய முடிகிறது. (திருவாவடுதுறை ஆதினச் செப்பேடுகள், ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி). ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி, ஆர்க்காட்டு நவாப் ஆகியோரின் நிலவருவாய் நிர்வாகத் தலையீட்டை எதிர்த்து நின்றவர்களில் பாளையக்காரர்கள் முதன்மையானவர்களாவர். (சிதம்பர வன்னியன் வம்சாவளி, பாளையப்பட்டுகளின் வம்சாவளி, தொகுதி 4, ப. 91, பதிப்பு க. குழந்தைவேலன், தொல்லியல் துறை) திருத்தலப் பயணிகள் நிறைந்த அளவில் கூடுகிற ஒரு வழிபாட்டுத் தலத்தை மேம்படுத்தும் பணியில் ஆதினகர்த்தர்கள் ஈடுபடுவது புதுமையானதல்ல. எனினும் புரட்சியணிப் பாளையக்காரர்கள்

இப்பணியில் முதன்மையாக ஈடுபட்டதைப் பார்க்கும்போது பொதுமக்களின் சமய உணர்வுகளைக் கூர்மைப்படுத்தி ஆர்க்காடு நவாபுக்கும் ஆங்கிலேயர்க்கும் எதிராக அணி திரட்டும் நோக்கம் இத்திருப்பணியின் பின்னணியில் இருந்திருக்கக் கூடும் என நம்மால் உணர முடிகிறது.

நமது ஊக்கத்துக்கு வலிமை சேர்க்கும் வகையில் ஒரு முன்னோடி நிகழ்வு நடந்துள்ளது. கி.பி. 1760 ஆம் ஆண்டில் நெற்கட்டுஞ் செவல் பாளையக்காரர் பூலித்தேவர், கான் சாகிபின் முற்றுகையிலிருந்து தப்பி இராமநாதபுரம் சீமைக்குச் சென்றார் என்று பாளையப்பட்டுகளின் வம்சாவளி தெரிவிக்கிறது. இக்கால கட்டத்தில் இராமநாதபுரம் “ரிபெல் சேதுபதி” எனப்படும் முத்துராமலிங்க சேதுபதியுடன் சேர்ந்து, சைவ சமயத் திருத்தலங்களுள் காசிக்கு இணையாகச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இராமேஸ்வரம் திருக்கோயிலின் திருச்சுற்றினைக் கட்டுவிக்கும் முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டார் என்று, பாளையப்பட்டுகளின் வம்சாவளியினைத் தொகுப்பித்த காவின் மெக்கன்சியின் ஒரு குறிப்பிலிருந்து நாம் ஊக்கத்திரய முடிகிறது. (Asiatic Researches - Vol. VI Chapter XI Remarks on some antiquities on the west and south coasts of Ceylon written in the year 1796 by captain Colin Mekenzie P. 427 - Cosmos Publications, Delhi - 1972) எனவே திருச்செந்தூர்க் கோயில் மேலைக்கோபுரத் திருப்பணிக்குப் பின்னணியில் இத்தகைய அரசியல் நோக்கம் இருந்திருக்கலாம். மேலைக்கோபுர வாயிற் கதவில் செதுக்கப்பட்டுள்ள மரச் சிறபங்களுள் ஒன்று ஒரு குதிரை வீரன் மற்றொரு குதிரை வீரனை வீழ்த்தும் காட்சியாகும். வீழ்த்துகின்ற குதிரை வீரன் கிரீடமும், வீழ்த்தப்படுகின்ற குதிரை வீரன் இல்லாமியப் பாணித் தொப்பியும் அனிந்திருப்பதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கோபுரத்தின் பத்தாவது தளத்தின் உட்பறுத்தில் சுவர் ஓவியங்கள் உள்ளன. ஓவியங்கள் குறித்த விளக்கங்களும் வண்ணத்தால் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1995ஆம் ஆண்டில் கோயில் திருக்குடநன்னீராட்டு நடைபெற்றபோது இவ்வோவியங்கள் சுண்ணாமல் அடித்து மறைக்கப்பட்டுவிட்டன. சில இடங்களில் சுண்ணாமல் உதிர்த்துள்ளதால் ஓவியத்தின் சில பகுதிகளும் எழுத்துக்களும் வெளியில் தெரிகின்றன. “மேலும் வளந்த படியினாலே ராசா வெகு வெதுநத் தோடே சுவாமி...” என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டிருப்பது தெரிய வருகிறது. கந்தபுராணக் காட்சிகளாக இவ்வோவியங்கள் இருக்கக்கூடும். இவ்வோவியங்கள் முற்றிலும் வெளிப்படுத்தப்படும்போது மேலும் பல விவரங்கள் தெரிய வாய்ப்புள்ளது” என கல் வெட்டாய்வாளர் திரு. சி. இராமச்சந்திரன் ‘கல்வெட்டு’ என்ற திங்கள் இதழில் தனது ஆய்வுக் குறிப்பில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“உலகெங்கும் மேவிய தேவாஸபுதோடும் பெருமானே”

என்பார் அருணகிரி.

நக்கீரர் வாழ்த்திப் போற்றி வணங்கிய அறுபடை வீடுகளுள் முதலிடம் பெறுவது திருப்பரங்குன்றம்.

“ஒரு கோடி முத்தம் தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடல் செந்தில்” என்று கடலைச் சூழும் திருசெந்திலையும் முதற்படை வீடாகக் கொள்வர். சீராக அலைவந்த கரையினைத் தழுவுவதால் சீரலைவாய் என்றும் பெயர் பெற்றது.

தென்னகத்துத் திருமுருகன் திருக்கோயில்களில் மிகப் பெரியது செந்தூர்.

விண்ணுயர்ந்த ஓன்பது கோபுரத் திருவாயில்கள் கொண்டது. செந்தூரின் திருக்கோபுரத்தின் ஒன்பது நிலைகளும் மனிதனது மலங்களின் ஒன்பது வாயில்களைக் குறிக்கும் என்பர் ஆகமத்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள்.

கடலைகள் தவழுகின்ற கடல் மனற் பரப்பினைத் தாண்டி உள்ள சந்தன மலைகளில் உருவாக்கப்பட்டது இத்திருக்கோயில். எனவேதான் ‘கந்தமாதன பர்வதம்’ என்றழைப்பர் வடமொழி நூலார்.

விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டு மனற்மேட்டில் ஏறிச் சிறிது தூரம் நடந்தால் திருமுருகன் திருக்கோயிலின் நுழைவு வாயில் சேரலாம். நீண்ட அகன்ற மூன்று பிரகாரங்கள்.

வலம் வருகின்ற போது வள்ளியம்மன் குகை, வதனாரம்ப தீர்த்தம். வளாகத்திலுள்ள நாழிக்கிணறு போன்றவற்றை தரிசித்தும் நீராடியும் வரலாம்.

இரண்டாவது பிரகாரத்தில் கந்தவேள் சூரணைப் போரிலே வெற்றி கொண்ட காட்சி, கற்சிலை வடிவில் கண்கொள்ளாக காட்சி தருவதையும் தரிசிக்க வேண்டும்.

தெற்கு வாசலில் உள்ள கணபதியும், கந்தவேள் திருத்தொண்டர் அருணகிரியின் திருவுருவச் சிலையும் வணங்கப்பட வேண்டியவை. தெற்கு வாசல் நெடுங்கதவு எப்போதும் மூடப்பட்டே இருக்கும்.

அடுத்து, மூலவர் திருச்சிலைக்கு வருவதற்கு முன், முதல் பிரகார வளாகத்தின் தென்திசை நோக்கித் தவமிருக்கும் தட்சிணாமூர்த்தி, வள்ளி, நடராஜர், சணீஸ்வரர், பைரவர் என்று வரிசையாக வழிபட்டும் துதித்தும் வருகின்றபோது - மத்தியில் பொன்தகடு வேய்ந்த

நெடிதுயர்ந்த கொடிமரம் - மகாபலி பீடம் ஆகியன காட்சி தரும். அவற்றையும் வணங்கி மூலவர் கருவறை நோக்கிப் போகிறோம்.

இரு திருமுகம் - நான்கு திருக்கரங்கள் - வலப்புறம் சக்திவேல் ஏந்திய திருக்கரம், வரமளிக்கும் வரத முத்திரை பிடித்த மறுகரத்தில் ஏந்திய செந்தாமரை, இடது கை ஒன்றில் ருத்திராட்சமாலை மற்றது ஒயிலாக இடப்பில் பொருத்திய திருக்கோலம். இவன்தான் செந்தில்நாதன்.

தகப்பனை நோக்கித் தவமிருக்கும் கோலத்திலே காட்சி கொடுப்பதாலே கரத்திலே வேல் இல்லை.

திருஆபரண அலங்காரத் திருக்கோலத்தில் கரத்திலே வேலும் காலடியில் தங்கச் சீவிலியும் வெள்ளிச் சீவிலியும், குலிசப்படையும் பொருந்திக் காட்சி தருவான் செவ்வேள்.

செந்தில்நாதனது அபிஷேகங்களில் தலைசிறந்தது வீடுதி அபிஷேகம். அந்தத் திருநீராலேயே அவனை அலங்கரித்து அன்பர்களுக்குத் தீபாராதனை காட்டுகின்ற திருக்காட்சி நம்மை யெல்லாம் “நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே நான்முகனே இக் காட்சியைக் காண” எனக் கண்ணீர் கசிய வேண்டத் தோன்றும்.

அந்த அபிஷேக விழுதிப் பிரசாதம்தான் “பத்திர விழுதிப் பிரசாதம்”. திருச்செந்தூர் செல்வோர் பத்திர விழுதிப் பிரசாதம் பெறாது வாரார்.

பன்னிரண்டு நரம்புகள் நெளிந்தோடும் பன்னீர் இலையில் திருநீற்றினை வைத்துக் கட்டித் தருவதுதான் பத்திர விழுதிப் பிரசாதம்.

செந்தில்நாதன் குடிகொண்டிருக்கும் செந்தூரைப் புகழ்ந்து பாடாத சங்க இலக்கியங்களே இல்லை.

சிங்கார வடிவேலனது இத்திருக்கோயில் முதன் முதலில் கல்மலை மீது 30 அடி உயரமுள்ள ஒரு பகுதியைக் குடைந்து செங்கற்களால் அடித்தளம் அமைத்துக் கட்டப்பட்டது.

பின்நாளில் தவத்திரு மௌனசவாமி என்பவரால் திருப்பணி செய்யப்பட்டு தற்போது உள்ள திருக்கோயில் உருவாக்கப்பட்டது என்பது ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு.

குறைகளையெல்லாம் தீர்த்தருஞம் விநாயகப் பெருமான் கடற்கரைக் கோயிற் பாதையில் உள்ளார். அண்ணனை தரிசித்த பின்னரே வேலனைக் காண வேண்டும் என்பது மரபு. எனவேதான்

தூண்டுகை விநாயகர் என்ற பெயரில், இளையவளாகிய குந்தவேளைக் காண வருகின்ற அடியவர்களுக்குத் தூண்டிக் காணபிக்கும் திறமுடைய திருக்கோலத்தில் முதன்மையாய் வீற்றிருக்கின்றார். தூண்டுகை விநாயகப் பெருமான்.

வள்ளிநாயகி திருக்கோயில்

செந்திலாண்டவன் திருக்கோயில் வளாகத்திலுள்ள மூன்றாவது பிரகாரம் வெளிப்பிரகாரம். இது கடற்கரையைச் சுற்றி வலம் வருகிறது.

இப்பிரகாரத்தின் வடத்திசையில் சிறிது தூரம் சென்றால் கடற்கரையைச் சேர்ந்தாற்போலே அமைந்த குன்று ஒன்றைக் காணலாம். அதைக் குடைந்துதான் வள்ளி நாச்சியாருக்குத் திருக்கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உட்சவரில் அர்த்த சித்திர வடிவில் உள்ள வள்ளியம்மையைக் கண்டு வழிபடலாம். இந்த இடத்திற்கு வள்ளி ஒளிந்த வளநாடு என்னும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

பாங்சாலங்குறிச்சி வீரத்தமிழன் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் தந்தையாகிய ஜெகவீரகட்டபொம்மன், செந்திலாண்டவனை குலதெய்வமாகக் கொண்டு ஒழுகிய மறவன். எனவேதான் கந்தவேளின் வீரமும் - தமிழ் நெஞ்சும் கட்டபொம்மனுக்கு வாய்த்தனவோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

செந்திலாண்டவனுக்கு உச்சிக்கால பூசை நிழந்த பின்னர்தான் மதிய உணவை உட்கொள்ளும் விரதத்தைக் கைக்கொண்டவர் ஜெகவீரகட்டபொம்மனார்.

நடுப்பகல் பூஜை முடிந்தனைக் கண்டறிய - பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலேயிருந்து செந்தூர் வரை உள்ள எண்பது கிலோ மீட்டர் இடைவெளி தூரத்தின் இடையிடையே, நகரா மண்டபங்கள் அமைத்து - அம்மண்டபங்களில் முரசுகளை மழங்கித் தெரிவிக்குமாறு ஆணை பிறப்பித்திருந்தார் ஜெகவீர கட்டபொம்மன் என்ற செய்தி ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு.

இன்றைக்கும் அன்று முரசு மழங்கப்பட்ட மண்டபங்கள் சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

தகப்பனைப்போலவேபாஞ்சாலங்குறிச்சிச்சிங்கம்செந்திலாண்டவன் மீது உயிரையே வைத்தவர்.

இத்திருக்கோயிலின் இரண்டாவது பிரகாரத்தில் உள்ள நிர்வாக அலுவலர் அலுவலகத்தில் கட்டபொம்மனால் வாழ்நாளெல்லாம்

ழூசித்து வழிபட்ட சண்முகப் பெருமான் சிலை, இன்றைக்கும் ஒரு கண்ணாடிப் பேழையில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திருக்கோயில் முழுமையும் அழகிய ஓவியங்களும் கற்சிற்பங்களும் நிறையவே உள்.

மூன்று பிரகாரங்களிலேயும் முறையே சித்தி விநாயகர், சகஸ்ரவிங்கம், சூர சங்காரர், ஆன்மநாதர், மனோன்மணியம்மை, பானுகேசவரர், சோமசுந்தரர், மீனாட்சியம்மை, திருமூலநாதர், திருக்காளத்திநாதர், உமா, அருணாசலேசவரர், உண்ணாமலையம்மை, ஜம்பு கேசவர், வன்மீக நாதர், அருணகிரி நாதர், வல்லப கணபதி ஆகியோரது திருச்சந்நிதிகள் கண்டுகளித்து அருள் பெற அமைந்துள்ளன.

குரசங்காரர் ஒரே கல்வில் கலைநயத்தோடு செதுக்கப்பட்டுக் காட்சி தருவது அன்றைய நாளின் சிற்பக் கலையின் நெடிதுயர்ந்த வளர்ச்சிக்குச் சாட்சி சொல்லும் ஒரு முத்திரை. நமது கலையின் மகிமையை அறிவிக்கும் ஒரு பிரகடனம்.

இத்திருத்தலத்தில் வேங்கடத்துப் பெருமானுக்கும், சந்தான கிருஷ்ணனுக்கும் திருச்சபைகள் உள்ளன. வடபாகத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருவரங்கத்துப் பெருமானையும் இங்கே பூசித்து வழிபட திருச்சந்நிதிகள் உண்டு.

வள்ளியம்மைக்கும் - தெய்வயானைக்கும் பளிங்குக் கற்களால் தனித்தனியே அமைந்த திருக்கோயில்கள் உள்ளன.

அருணகிரி - காரைக்கால் அம்மையார் - மாணிக்கவாசகர் முதலியோருக்கும் திருச்சந்நிதிகள் உண்டு.

தல வரலாறு

திருமூருகன் சூரபன்மன்மீது படையெடுத்து வருகின்ற போது, வழியில் எதிர்பட்ட தாரகாசரனையும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்ற கிரெளஞ்ச மலையையும் அழித்து வீழ்த்திவிட்டுத் தமது படைகளுடன் திருச்செந்தூரில் வந்து தங்குகிறார்.

இங்கு விசுவகர்மாவினால் வடிவமைக்கப்பட்ட திருக்கோயிலில் திருமூருகன் எழுந்தருளி - தேவகுருவாகிய வியாழ பகவானால் பூசிக்கப் பெற்று அசுரர்களின் வரலாறுகளைக் கேட்டு அறிந்தார்.

வியாழ பகவானால் பூசிக்கப்பட்ட காரணத்தாலே இத்தலம் புகழ்பெற்ற வியாழத் திருத்தலமாகவும் விளங்குகின்றது.

இத்தலத்திலிருந்து திருமூருகப் பெருமான் தனது படைவீரரான வீரபாகுத் தேவரை சூரபன்மனுக்கு அறிவுரைகள் கூறுமாறு தூது அனுப்பினார்.

ஆனால், ஆணவ மலத்தின் உச்சியிலே இருந்த சூரபன்மன் வீரபாகுத் தேவரின் அறிவுரையைச் செவிமுத்தானில்லை. தூது பயனற்றுப் போன்றாலே முருகப் பெருமான் சூரபன்மன் மீது போர்தொடுக்கச் சென்றார்.

கடலில் மாமரமாக நின்ற சூரனைத் தம்முடைய வேலால் பிளந்து - மறக் கருணையாலே அவனையும் ஆட்கொண்டார். வெற்றிகுடித் தேவர்களையும் சிறைமீட்டுத் திரும்பி வந்து - இத்தலத்தில் தேவர்களது பூசையினை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஆகையினால்தான் இத்தலம் “செயந்திபூரம்” என்று வழங்கப்பெற்று பின்னர் “சயந்தி”, “செந்தில்”, “செந்தார்” என மருவிற்று.

அருள் மணக்கும் திருச்செந்தார் திருத்தலம் தமிழ்நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையில் - தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ளது.

சகலகலாவல்லிமாலை - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் - முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் என்று அருள் மணம் கமமும் தித்திக்கும் தேந்தமிழில் பாடிய குமரகுருபரர் அருள் பெற்ற திருத்தலம்.

இத்தலத்தில் தான் ஊமையாகவே இருந்த பாலகன், செந்தார் வந்து விரதம் இருந்து - முருகனைத் தரிசிக்க, செந்திலாண்டவன் குழந்தையை நோக்கி ஒரு “பூ” வைக் காட்டிப் பேச வைத்தான்.

குழந்தையும் “பூ” என்று முதல் சொல் பேசிற்று.

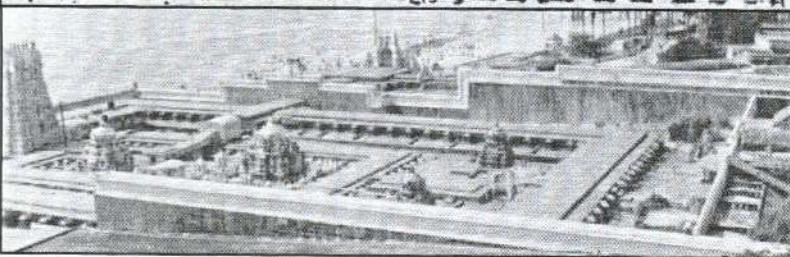
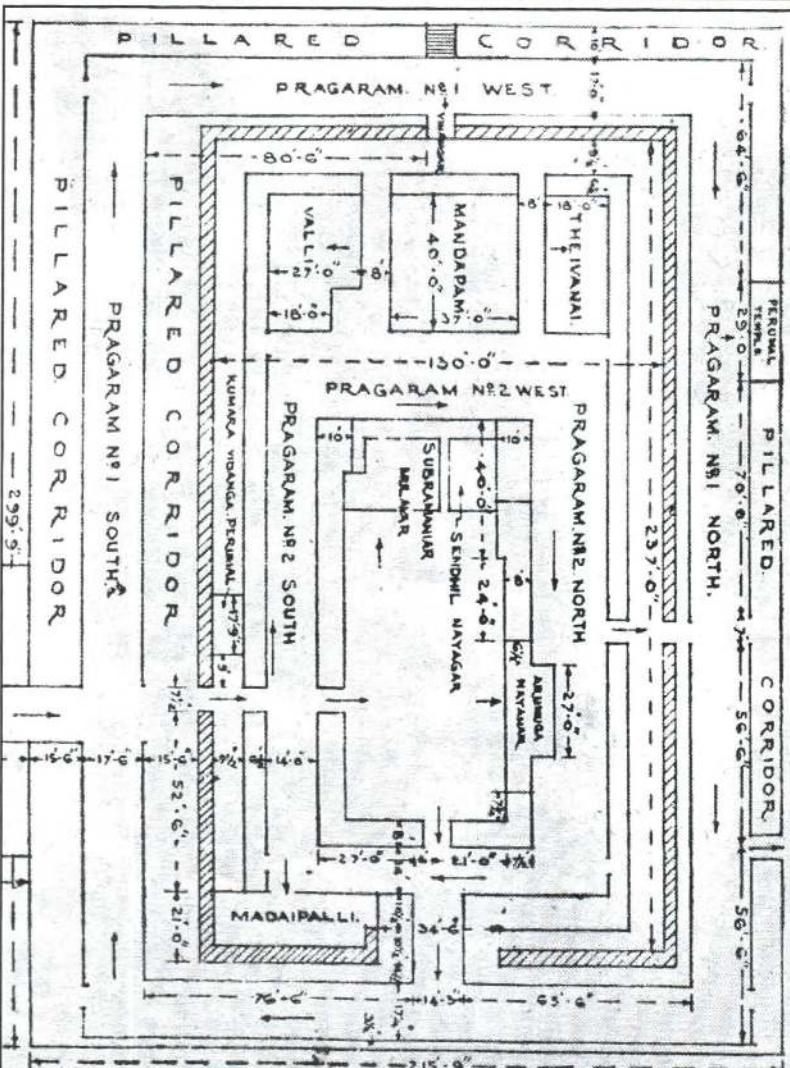
“பூமேவு செங்கமல” என்று செந்தமிழ்ச் சொல்லில் ஆரம்பித்து, கந்தர் கவிவெண்பா பாடி முடித்தது. அந்தக் குழந்தைதான் குமரகுருபரர்.

முகவை மாவட்டம் சதுரவேதி மங்கலத்தைச் சார்ந்த பெரும் புலவர் பகழிக்கூத்தர். சிறந்த முருகபக்தர். வயிற்று நோயால் வாடி வதங்கிப் போனார்.

ஓர் இரவுப் பொழுதில் திருமுருகன் பகழிக் கூத்தாது கனவில் தோன்றி “பிள்ளைத் தமிழ் பாடு பாடு பணித்தார்.

பெரும்புலவர் பகழியார் உடனே, “திருச்செந்தார் பிள்ளைத் தமிழ்” பாடி மகிழ்ந்தார்.

பாடி முடித்ததும் புலவரது வயிற்று நோயைத் தீர்த்தார் செந்திலாண்டவர்.

செந்திலாண்டவன்பதியிலேவாழுந்தனருதேவதாசிதிருமுருகனிடம் பக்தி கொண்டவள். நாள்தோறும் இத்திருக்கோயிலில் இரவில் செந்திலாண்டவன்மீதுபாமாலைகளைப்பாடிப்பாடிபரமானநூத்துடன் இறைவனைப் பள்ளியறைக்கு அனுப்புவித்து வழிபாடு முடித்த பின்னரே அவள் வீடு செல்வது வழக்கம்.

ஒரு நாள், அவள் திரும்பி வீடு செல்லும்போது, அவளது நகைகளைக் கவர்வதற்காகக் கள்வர்கள் இருவர் ஆயுதங்களுடன் பின்தொடர்ந்தனர்.

கள்வர்கள் பின்தொடருவதைக் கண்டறியாத பெருமாட்டி - தன் கையிலிருந்த வெற்றிலைக் காம்பைக் கிள்ளி - “முருகா” என்று உச்சரித்தவன்னைம் ஏறிந்துவிட்டுத் தாம்பூலம் போட்டாள்.

கிள்ளி எறியப்பட்ட வெற்றிலைக் காம்பு, வேலாக மாறி, கள்வர்களை மாய்த்தாக ஒரு வரலாறும் இத்திருக்கோயில் பற்றிப் பேசப்படுவது உண்டு.

இத்திருக்கோயிலின் முன் அமைந்துள்ள சண்முக விலாச மண்டபத்தின் அருகிலுள்ள கடற்கரைத் தீர்த்தம் “வதனாரம்ப தீர்த்தம்” என்று வழங்கப்படுகின்றது.

கடற்கரைத் தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பின்னர் கந்தபுட்கரணியாகிய நாழிக் கிணற்றில் நீராடி - விழுதி பூசி - செந்திலாண்டவனைத் தரிசிப்பது சிறப்பு.

இத்தலத்துத் திருக்கோயிலின் அருகில் கடற்கரையோரமாகவே இருபத்தினான்கு தீர்த்தங்கள் இருப்பதாகவும் - அவை காயத்ரி மந்திரத்தின் இருபத்து நான்கு எழுத்துகளையும் குறிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

மகாதேவபாலன் - தேவதேவன் - ஷண்முகன் போன்ற அமர்களுக்குக் கோவில் கட்டுவித்துத் திருப்பணிகள் செய்த பேறு பெற்ற புண்ணியர்கள்தான் எத்தனை எத்தனை பேர்!

ஆதியில் அரக்கர் வதம் முடித்த கந்தனுக்கு அமர் உலகச் சிறபி ‘மயன்’ ஆலயம் அமைத்தான். கடல் ஓரத்தில் கந்தமாதன பர்வதத்தில் செந்திரமணற் குன்று (Marine Calcarius) குகை ஒன்று குடைந்து கோவில் எடுத்தான். அமர் உலகே ஆறுமுகனை வந்து வணங்கியது.

செந்தூர் ஆலயத்திற்குக் காலங்காலமாகத் தமிழ் வேந்தர்கள் சேரனும், பாண்டியனும் திருப்பணி பல செய்துள்ளனர்.

வரகுணபாண்டியன், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், உதயமார்த்தாண்ட வர்மன் போன்ற முடிமன்னர்களும் கட்டபொம்மன், திருமலைநாயக்கர் போன்ற சிற்றரசர்கள் பலரும் செய்த திருப்பணியை முற்றும் துறந்த துறவிகள் சிலரும் தொடர்ந்தனர்.

மெளன் ஸ்வாமிகள், காசி ஸ்வாமிகள், தேசிக மூர்த்தி ஸ்வாமிகள் இவர்கள் திருச்செந்தூர் ஆண்டவன் திருப்பணியையே உயிர்ப்பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பெருமக்கள்.

கோலமயிலேறும் செவ்வேள் அடியார்களுக்குக் காட்டியருளிய திருவிளையாடல்கள், அதிசயங்கள் எத்தனை, எத்தனையோ!

திருவாவடுதுறை மடத்தைச் சேர்ந்த ஒடுக்கத்தம்பிரான் தேசிக மூர்த்தி ஸ்வாமிகளின் கனவில் வந்து கோபுரம் கட்ட கட்டளை இட்டான் கந்தப் பெருமான்.

அதற்கு வேண்டிய செல்வம் இல்லாமையால் வருந்திய தம்பிரான், கோபுர வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அன்றாடக் கல்லியாகக் கையில் ஒரு சிட்டிகை திருநீறு கொடுத்தார். சிறிது தூரம் சென்ற பணியாளர்கள் வியந்து தங்கள் கையைப் பிரித்துப் பார்க்கையில் வெள்ளிப் பணமாக மாறி இருந்தது.

செந்திலாதிபதியனே திருவுளங் கொண்டு வானளாவிய ஒன்பது நிலைகளுடன் கூடிய கோபுரத்தைக் கட்டுவித்தான் என்பதும் ஒரு வரலாறு.

17ஆம் நூற்றாண்டில் டச்சு நாட்டுக் கடல் கொள்ளையர் திருச் செந்தூர்க் கோவிலைச் சூறையாடி ஆறுமுக நயினார் விக்ரகத்தையும் திருடிக் கப்பலில் ஏற்றிச் சென்றனர்.

சிறிது நேரத்தில் நடுக்கடலில் மழையும், புயலும் இடியுமாக இயற்கை சீற்றம் தொடங்கியது.

இயற்கையின் சீற்றத்தைத் தாங்க முடியாத கப்பலின் மாலுமித் தலைவன், ‘இந்தச் சிலையினால் தான் இப்புயல்’ எனப் பயந்து விக்கிரகத்தைக் கடலில் தள்ளிவிட்டான்.

நாயக்க மன்னரின் திருநெல்வேலி பிரதிநிதியும், சிறந்த முருக பக்தரான வடமலையப்ப பிள்ளை, ஆறுமுக நயினார் சிலை திருடப்பட்டதை அறிந்து வேதனையால் துடித்தார்.

அதைப்போன்றே மற்றொரு சிலையமைக்க முயன்ற பிள்ளை யவர்களின் கனவில் முருகன் தோன்றி, தான் கடலில் கிடப்பதாகவும், தான் கிடக்கும் இடத்தில் அலைமேல் அறுபட்ட கயிறும், எலுமிச்சம்

பழுமும் மிதந்து கொண்டு இருக்குமென்றும், மேலே ஆகாயத்தில் கருடன் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்றும் அறிவித்தார்.

மனம் மகிழ்ந்த வடமலையப்பர் தோணிகளில் ஆட்கருடன் கடலுள், குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தார். கடலில் குதித்தார். கடலின் ஆழம் முட்டளவே இருந்தது. வியந்தார். விதிரவிதிரத்துத் தேடிப் பார்த்ததில் முதலில் கிடைத்தது நடராஜர் விகரகம். (காரைக்கால் அருகில் திருநள்ளார் எனும் தலத்திருந்து கொள்ளையர் கொண்டு சென்றது) மறுபடியும் தேடவே ஆறுமுக நயினார் சிலை கிடைத்தது. மறுபடியும் சிலைகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. இது நடந்தது 1653ஆம் வருஷம். இதுவும் ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு.

அலைவாய்த் திருவிழாக்கள்

திருச்செந்தூரில் நடைபெறும் பல திருவிழாக்களில் ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, மாசி மாதங்களில் மக்களால் மகேஸ்வரனைக் குளிர்விக்கக் கொண்டாடும் திருவிழாக்களும் உண்டு.

ஆவணித் திங்களின் திருவிழாவின் ஏழாம் நாள் விழா ஓர் ஒப்பற்ற பெருவிழா. பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளாக இருந்து படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருஞதல் ஆகிய அருமெப்பெரும் ஜந்தொழில்களையும் நிகழ்த்தி, வையகத்தை வாழ வைப்பதை உணர்த்தும் வகையில் செந்திலாண்டவர் அன்பர்களுக்குக் காட்சி கொடுப்பார்.

இவ்விழாவில் பெருமான் தங்கச்சப்பரத்தில் வீதிஉலா வருவது கண்கொள்ளா இனப்ப பெருங்காட்சி.

இதில் சிறப்பு, பெருமான் முன்புறத்தில் ஆறுமுகத் தோற்றத்திலும், பின்புறத்தில் திலை நாயகன் திருக்கோலமான நடராஜராகவும் காட்சி கொடுப்பார்.

வைகாசி விசாகத் திருவிழா இத்திருத்தலத்தின் பெருவிழா. திருமுருகனது அவதாரப் பெருமைகளை விளக்குகின்ற வகையில் நடைபெறும்.

குரபன்மனை போர்த்தொடுத்து அழித்து ஆட்கொண்ட திருவிழாதான் கந்தசங்கிடத் திருவிழா. சிறப்பான திருவிழா.

கந்தசங்கிட விழாவில் சூரசம்காரத்திற்காகச் செந்திலாண்டவன் கடற்கரை ஓரமாக உலாச் செய்யும்போது - கடலும் சற்று பின் வாங்கிச் செல்லும் என்று கூறப்படுகிறது.

வடக்குக் கோபுரத்தையடுத்து வெளிச்சுற்று வடமேற்கு மூலையில் தனிமுருகன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இக்கோயிலில் சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார் என்ற பெயரோடு திருமுருகன் அழைக்கப்படுகின்றான். திருவுருவம் மிகப் பெரியது.

மயில் மீது ஆறுமுகமும், பன்னிரு கரங்களுடன் இருபெரும் தேவிகளுடனும் கொலுவீற்றிருக்கின்ற திருக்காட்சி அற்புதமாயிருக்கும். இம்முருகனுக்குப் பங்குனி உத்திரத்திருவிழா மிகச் சிறப்புடன் நடைபெறும்.

நாட்டுசைக்கும் - திருவிழாக்கும் வேண்டிய நிவந்தங்கள் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தால் செய்யப்பட்டு பரிபாலிக்கப்படுவது ஒரு சிறப்பான செய்தி.

சிறப் வேலைப்பாடுகளுடன் ஒரு தேர் போலே செய்யப்பட்டு, கல் உருளைகள் கட்டி யானைகளைப் பூட்டி இழுப்பது போல அமைத்திருப்பது ஒர் ஒப்பற்ற திருக்காட்சி.

மாற வர்மன் சுந்தரபாண்டியன் முதன் முதலாக இத்திருக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்வித்தான் என்றெல்லாம் பல செய்திகளை - இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டால் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“பண்ணிரு கருத்தாய் போற்றி
 பசும்போன்மா மயிலாய் போற்றி
 முன்னிய கருணை யாறு
 முகப்பரம் போருளோ போற்றி
 கண்ணியர் இருவர் நீங்காக்
 கருணைவா நியே போற்றி
 என்னிரு கண்ணே கண்ணுள்ள
 இருக்கும்மா மணியே போற்றி”

—திருச்செந்தூர் தல புரங்கம்

நாலாசிரியரும் பற்றி...

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே

-திருமந்திரம்

- பெயர் : தமிழ்சை ஏந்தல் கலாநிதி இரத்தினாம் நிதியானந்தன்
- பிறந்தநாள் : 17-12-1941
- பெற்றோர் : திரு. சுப்பிரமணியம் இரத்தினாம், தீருமதி சிவபாக்கியம் இரத்தினாம்
- பிறந்த ஊர் : சித்தன் கேணி, யாழ்ப்பாணம்
- வசிப்பிடம் : இலண்டன்
- கல்வித்தகுதி : எம்.எஸ்ஸி., பிஎச்.டி.
- பணிகள் : இவா கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் வேந்தியியல் (இராசாயணம்) விரிவுறையாளராகவும் (1963-1971), செயின்ட் மேரி மருத்துவப் பள்ளி, இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுநிலை அறிவியல் ஆய்வாளராகவும் (1972-1993). மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராகவும் (1982-1989), இலண்டன் தமிழ் நிலைய தலைமையாசிரியராகவும் (1990-2011). இரத்தினாம் அறக்கட்டளையில் தலைவராகவும் (2005 - இன்று வரை) போன்ற கல்விப் பணிகளிலும், சமுதாயத் தொண்டிலும் தமிழம் முழுமையாக ஆட்படுத்திக் கொண்டவர். 1997ல் சௌகரை எழுத்துவகப் பெருமளவும், இவருக்கு 'இலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு சிறப்பு முனைவர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது இவ்விருது. கடல் கட்டுத் து வாழ்கின்ற புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு தமிழ், இனம், மொழி, கலாச்சாரப் பண்பாடு ஆகியன சென்றடைவதற்கு இவர் ஆற்றிய பணிக்காக வழங்கப்பட்டது.

தமிழ்சை ஏந்தல் விருதினை 2012ஆம் ஆண்டு இலண்டன் தமிழ் நிலையம் இவருக்கு வழங்கி பெருமை சேர்த்தது.

உலகில் நடக்கின்ற பல்வேறு தமிழ் இலக்கிய மற்றும் சைவ மாநாடுகளிலும் இவர் கலந்து கொண்டவர்.